

ת"פ 30054/02/22 - מדינת ישראל נגד אדהם אל קאדר ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 30054-02-22 מדינת ישראל נ' אל קאדר(עציר)

בפני	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
הנאשם	אדהם אל קאדר ע"י ב"כ עוה"ד ויסאם עראף, מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת **פציעה כשהעבריין מזוין**- עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977+ סעיף 334 לחוק העונשין. **בעבירת תקיפה סתם**- עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין **ובעבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, הנאשם והמתלון עבדו במפעל בכרמיאל וברקע אירועי כתב האישום סכסוך קודם ביניהם במסגרת עבודתם.
ביום 1.2.22 בעת שהמתלון ישב יחד עם שני עובדים נוספים בפינת עישון בחצר המפעל, הגיע הנאשם וביקש מהמתלון לשוחח עמו בצד. בהמשך לכך הנאשם הוביל את המתלון לאזור המחסנים ובעודו הולך לפניו, הסתובב וריסס את פני המתלון בגז מדמיע. עוד ובאותו מעמד פצע את המתלון בחפץ חד באזור פלג גופו התחתון. בעוד המתלון שוכב על הארץ, רכן הנאשם והלם בפניו אגרופים ובמהלך מאבק עם הנאשם, הצליח המתלון להוציא מידו של הנאשם אגרופן אשר אותר בסמוך לגופו על ידי עובדים נוספים שהגיעו להגיש לו עזרה. בנסיבות אלו התרחק הנאשם ויצא את המפעל. בעקבות מעשי הנאשם נגרמו למתלון חבלות חמורות. הנאשם הסגיר עצמו למשטרה בסמוך לחצות.
3. הצדדים טענו לעונש בפניי. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגשו גיליון הרשעות קודמות בעניינו של הנאשם (**ת/1**) ותמונת האגרופן שהוצא מידי הנאשם (**ת/2**). במסגרת ראיות ההגנה לעונש נשמעה עדות המתלון ואביו באשר לעריכת סולחה עם הנאשם.

הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו האישי, הזכות למוגנות.

במרחב הציבורי ולחיים בלא מורא ופחד. לא אחת עמדו בתי המשפט על מגמת הענישה המחמירה בה יש לנקוט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"

5. בפרט ובאשר לתופעת הסכינאות נפסק, כי על בית המשפט לתרום תרומה למיגור התופעה על דרך החמרת הענישה. כך למשל נפסק ברע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 20.11.14), כך

"העבירה בה הורשע המבקש, בנסיבות ביצועה, היא עבירה חמורה. על העונש בגינה לבטא את שאת הנפש הרבה של החברה ממעשי אלימות מכוערים כאלה, הנעשים בליבה של עיר... בית משפט זה עמד פעמים רבות מספור על תופעת ה"סכינאות" ... וקבע כי יש להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה"

מתחם הענישה

6. יש לקבוע, כי למעשי הנאשם קדם תכנון. הנאשם הצטייד בחפץ חד ובגז מדמיע מבעוד מועד, קרא למתלון לשוחח ובעודם צועדים, הסתובב וביצע את המיוחס לו. חומרת מעשי הנאשם נלמדת לאור התעוזה אשר בביצוע עבירת הפציעה, התכנון והתחכום שנלוו להם וכן לאור החבלות שנגרמו לנאשם בעקבותיהם.

7. הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע המעשים הנן סכסוך קודם בינו לבין המתלון במסגרת עבודתם. ואולם אין בפני פרטי הסכסוך וטיבו, אין טענה כי כלל אלימות פיזית ומאידך פרטי כתב האישום אינם מלמדים על כך כי למעשי הנאשם קדמו קנטור או התגררות. להפך, המתלון נעתר לבקשת הנאשם לשוחח עמו בצד.

8. בעקבות מעשה הנאשם נגרם נזק גוף בדמות מספר חתכים בירך שמאל בגודל כ-1 ס"מ, חתך כ-3 ס"מ בגלגולטאוס משמאל עם דימום פעיל והמטומה סביבו והוא טופל בחדר הלם לטיפול בפצעים וסגירתם בסיכות ואושפז למשך מספר ימים. אין לאמוד את הנזק אשר עשוי היה להיגרם אלמלא הגעתם של עובדים נוספים לזירת ההתרחשות ואלמלא הצליח המתלון לחלץ את האגרופ מיד הנאשם.

9. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשי מאסר ברף הבינוני, פיצוי משמעותי, קנס עמוד 2

משמעותי, מאסרים מותנים מרתיעים והתחייבות. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:

רע"פ 9543/16 אחמד מוחמד נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2017) בגין הרשעת הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף שני מתלוננים- האחד, באמצעות מכת אגרוף לפניו ואת השני- באמצעות שפכטל וחנק אותו באמצעות חולצה, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.

ע"פ 5200/16 חליל כבוב נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.11.16) המבקש הורשע בביצוע עבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות באותו עניין בנסיבות של סכסוך עסקי בין הנאשם למתלונן, תקף הנאשם את המתלונן באמצעות סכין מטבח, בכך שדקר/ חתך אותו בצווארו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלה חמורה. נקבע, כי אלמלא הסדר הטיעון, מתחם העונש ההולם היה נע בין 20-48 חודשי מאסר בפועל. נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

רע"פ 5655/13 טל עמרם נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.14) המבקש הורשע בעבירת חבלה או פגיעה כשהעברין נושא נשק קר, ועונשו הוחמר בבית המשפט המחוזי ל-12 חודשי מאסר בפועל אשר התערב בקביעת מתחם העונש ההולם וקבע כי הנו נע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל. זאת בנסיבות בהן הציע המתלונן למבקש לשנות עמו משקה אלכוהול ובתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה באופן שנשבר על ראשו ולאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפניו וגרם לו לחתך עמוק בפניו. בית המשפט העליון קבע, כי אין לקבל את הטענה כי מתחם העונש ההולם צריך להתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות וכי הנו מקל מדי. בר"ע על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה.

ת.פ. 8171-05-14 מדינת ישראל נ. שדיאל רבני (לא פורסם) לטענת המאשימה באותו עניין בגין עבירת פגיעה בנסיבות של שבירת בקבוק על ראש המתלונן אשר גרמו לו לחתך בפנים ושבירת שן נקבע מתחם הנע בין 14-30 חודשי מאסר.

10. לטענת הסנגור, מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין אי הרשעה ועד מספר חודשי מאסר. הסנגור מפנה לאסופת פסוקה אשר הוגשה על ידו ולמשל:

ת"פ 42588-12-16 מדינת ישראל נ. גזאוי (מיום 17.6.19) באותו עניין הציגו הצדדים הסדר טווח ענישה בגין ביצוע עבירת פגיעה בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ונהיגה פוזת של רכב. מתחם העונש ההולם אינו משקף חומרת העבירות בענייננו ואין לגזור הימנו גזירה שווה לענייננו.

ת"פ 50521-11-18 מדינת ישראל נ. בוהארן (מיום 29.5.22) בגין ביצוע עבירת פגיעה כשהעברין מזוין, גרימת חתך לפני המתלונן באמצעות שברי בקבוק זכוכית וכן ביצוע עבירת איומים ועבירת החזקת סמים לצריכה עצמית, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי ועל אף המלצותיו מצא

בית המשפט כי אין לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם אך הורה על ריצוי העונש בעבודות שירות, זאת ביחס לנאשם צעיר אשר ביצע את העבירות בגיל 19, ללא עבר פלילי אשר בעניינו הונח אפיק שיקומי טיפולי.

ת"פ 38118-09-17 מדינת ישראל נ. עוקר (מיום 27.1.19) אשר ניתן בבית משפט זה בגין ביצוע עבירות פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין למטרה לא כשרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם באותו עניין הוגש תסקיר חיובי של שירות המבחן וברקע זה לצד מכלול נסיבותיו של הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. נסיבות אלו אינן מתקיימות בעניינו.

ת"פ 26121-09-15 מדינת ישראל נ. כאל (פורסם בנבו, 23.5.16) בגין ביצוע עבירות פציעה בצוותא, כשהעברין מזוין ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר באמצעות בקבוק זכוכית ובהמשך אגרופים וחבטות לגופו של המתלונן על ידי נאשמים 2-3, כאשר כל חלקו של נאשם 1 באירוע היה עמידה בסמוך לדלת והחזקת הידית, כמוודא שאיש לא יכנס למשרד, נקבע מתחם עונש הולם ביחס לנאשם 1 הנע בין 4-15 חודשי מאסר. הוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל. חלקו של נאשם 1 באותו ענין אינו זהה לחלקו של הנאשם בעניינו, אשר הוא הנושא באחריות המלאה והבלעדית למעשי העבירה ולתוצאותיהם.

ת"פ 13294-10-20 מדינת ישראל נ. נג'ארה אשר ניתן בבית משפט זה (מיום 29.5.22) בין ביצוע עבירת פציעה כשהעברין מזוין בלא תכנון ובנסיבות של קנטור והתגרות ובנסיבות של קרבה לסייג לאחריות פלילית בהתאם לסעיפים 40ט (5) וסעיף 40ט(8) לחוק העונשין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. נסיבות אותו עניין המשמשות לקביעת מתחם העונש ההולם, ביחס לאדם גבולי קוגנטיבי אשר בעניינו הוכחה קרבה לסייג לאחריות פלילית ואשר למעשיו קדמו קנטור והתגרות אינן בהלימה לנסיבות עניינו ואין לגזור ממתחם זה גזירה שווה לנסיבות המתחם בעניינו. בעניינו של הנאשם שם, סטה בית המשפט מן המתחם משיקולי שיקום אף זאת במובחן מעניינו.

11. מדיניות הענישה ההולמת בעבירות אלו מלמדת על כך, כי יש להורות על עונשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות פציעה כשהעברין מזוין ובפרט ככל שהנה מצטרפת לעבירות נלוות, זאת למעט באותם מקרים בהם נוכח בית המשפט בדבר שיקולים לקולא בנסיבותיו האישיות של הנאשם או משיקולי שיקום המצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם והטלת עונשו לריצוי בעבודות שירות או בסטייה ממתחם העונש ההולם. נסיבות ביצוע העבירות בעניינו, החזקת אגרופן, ביצוע עבירת פציעה כשהעברין מזוין בכוונה תחילה, אחר תכנון ובלא שקדמו לכך קנטור או התגרות, המצטרפות לעבירת תקיפה סתם שנמשכה לאחר עבירת הפציעה יש לקבוע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

12. הנאשם יליד 1991. כבן 31. מתגורר עם אביו.

13. הנאשם נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם חסך את העדתו של המתלונן ומאידך זימנו לעדות אודות הסולחה במסגרת הראיות לעונש. הנאשם הסגיר את עצמו אחר ביצוע העבירות וניתן להיווכח בדבר נטילת אחריות אף בצעד זה מצד הנאשם.
14. לחובתו של הנאשם עבר פלילי רלוונטי בדמות הרשעה אחת משנת 2011 בגין עבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין וכן עבירת פציעה או חבלה זדונית בגין ריצה הנאשם מאסר בפועל בן 12 חודשים לצד ענישה נלווית. לטענת הסנגור, המדובר בעבירה אשר בוצעה בהיותו קטין. התיק התיישן בשנת 2017.
15. תמונת האגרופן שחולץ מידי הנאשם במהלך האירוע הוצגה בפני (ת/2) ולכשעצמה מלמדת על חומרת המעשים והזמנה אלי קרב.
16. בענייננו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי. כלל לא נתבקשה עריכת תסקיר שירות המבחן בענייניו של הנאשם.
17. במסגרת ראיות ההגנה לעונש נשמעו עדותם של המתלונן ואביו. במסגרת זו העיד אביו של המתלונן כי עשו סולחה עם ההורים של הנאשם "אנחנו מוותרים על הכל... היום המצב של הבן בסדר והכל טוב" (עמ' 8, פר' הדיון מיום 8.6.22). הנאשם העיד אף הוא אודות עריכת סולחה עם אביו של הנאשם "הסולחה עם אבא שלו כי הוא בפנים". המתלונן השיב בחיוב בדבר חומרת מעשי הנאשם כלפיו אך לא רצה לתאר את מה שעבר באירוע. טיבו של הסכם הסולחה ופרטיו לא הונחו בפניו. יחד עם זאת נוכחתי כי אכן נערכה סולחה בין המתלונן ואביו לאבי הנאשם, אשר כלל לא היה צד לכך. יחד עם זאת, הנאשם במילתו האחרונה הביע חרטה.
18. הסנגור טוען לרקע משפחתי קשה של הנאשם אשר לא פורט בפניו. נטען, כי הנאשם עוזר לאביו אשר הוא מתגורר עמו והינו פנסיונר בפרנסת המשפחה. הנאשם ציין זאת במילתו האחרונה. אין בפני כל נתונים על עיסוקם של הורי הנאשם ומצבם האישי וחלקו של הנאשם בפרנסתם אם בכלל או שמא נושא בנטל מגוריו אצל אביו כפי הנטען. לא הונחו בפני ד" נתונים לקביעה כי מי מבני משפחת הנאשם יינזק ותגרם לו פגיעה בלתי מידתית החורגת ממידת הסבירות הראויה בגין מעצרו הנוכחי. בפרט בנסיבות בהן נטען, כי הנאשם הורחק מן המפעל בו עובד וממעגל העבודה בגין ביצוע העבירות דכאן ואשר יכולתו לסייע בפרנסת המשפחה מוטלת בספק לפיכך.
19. נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו אשר התיישן ודבר עריכת סולחה והבעת חרטה, מוצאת אני כי מיקומו של הנאשם הנו בחלק הנמוך של מתחם הענישה.
20. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלהלן:

א. מאסר לתקופה של 12 חודשים החל מיום מעצרו 1.2.22.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון למעט איומים, ויורשע עליה בדין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשיאת סכין או אגרופן שלא למטרה כשרה, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

צו להשמדת המוצגים ובכלל זה אגרופן.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.